

ଦକ୍ଷିଣାତା ଯଜ୍ଞ କରେ ଆତ୍ମରେ ଯଜ୍ଞ କରେ ॥

ମନ୍ତ୍ରପଢ଼ା... ଯଜ୍ଞଗଢ଼ା...

ବହୁତ ଘିଅ ହୋଇଛି ପୋତା;

ଅନେକ ହାତୀ ଅନେକ ଘୋଡ଼ା;

ଧାଡ଼ିକି ଧାଡ଼ି ଅଜାଳିକା ହେଲାଣି ଛିଡ଼ା;

ଟମକ ବାଜେ ପାଇକ ନାଚେ ପଲ୍ଲୀପୁରେ;

ଦକ୍ଷିଣାତା ଯଜ୍ଞ କରେ ଆତ୍ମରେ; ଯଜ୍ଞ କରେ ॥

କର୍ମଚାରୀ କେଜାଣି କେତେ;

ମୁହଁମୁହଁ ହୁକୁମ ଛୁଟେ;

ଅମାର ଭରେ ଅଜଣା ଖେତେ

ଘଡ଼ିକି ଘଡ଼ି ଫତୁଆ ଜାରି ଇଚ୍ଛାମତେ;

କଲମଗାର ଖଣ୍ଡାଧାରେ ଶାସନ ଚାଲେ ।

ଦକ୍ଷିଣାତା ଯଜ୍ଞ କରେ ଆତ୍ମରେ; ଯଜ୍ଞ କରେ ॥

ନୌକା ଚଳେ ଯାତ୍ରୀବାହୀ:

ଆହୁଳା ମାରେ ଅମଳାସାହି,

ପଞ୍ଜରୀ ତେଣେ ପଇସା ବାଜ;
ଭଉଁରୀ ଟାଣେ ,ମଙ୍ଗୁଆଳ ମାରୁଛି ହାଲ,
ଡଙ୍ଗା ଚାଲେ ଅତଳ ଜଳେ ଅନ୍ଧକାରେ ।
ଦକ୍ଷିଣାତା ଯଜ୍ଞ କରେ ଆଡ଼ମ୍ବରେ; ଯଜ୍ଞ କରେ ॥

ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଶାସକକୁଳ,
ସକଳେ ଏବେ ହେଲେଣି ପୁଲ
ଜାମାରେ ଖୋସି ଗୋଲାପଫୁଲ;
ବଜାର ତେଜେ ; ବହୁଛି ଦର ଅମୂଲ୍ୟମୂଲ
ସ୍ବପ୍ନପୁରୀ କୁଆଁରୀପରୀ କୁହୁକ ବଳେ;
ଦକ୍ଷିଣାତା ଯଜ୍ଞ କରେ ଆଡ଼ମ୍ବରେ; ଯଜ୍ଞ କରେ ॥

ଆସିଲେ ସତେଁ, କାହିଁରେ ଶିବ?
ଦେହଟା ଅଛି ନାହିଁ ତ ଜୀବ
ଜୀବନ ବୃଥା ନ ଥିଲେ ଜିଭ;

ତୁଚ୍ଛ ସିନା ବିଭବ ଯେବେ ପ୍ରାଣ ନ ଥିବ;

ମିଥ୍ୟା ଥାଏ, ଆପିଛି ଘଟ ଅମଙ୍ଗଳେ ।

ଦକ୍ଷିଣା ଯଜ୍ଞ କରେ ଆତ୍ମରେ; ଯଜ୍ଞ କରେ ॥

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦୁରୁହ ଅତି;

ଶିବକୁ ଛାଡ଼ି ନାହିଁରେ ଗତି;

ଅସତୀ ମେଲେ ମରିଛି ସତୀ;

ପାର୍ବତୀ ତ ବରଣ କଲା ନିପଟ ଯତି

ତପଃଭୋଜା ଭସ୍ମବୋଜା ଦିଗମ୍ଭରେ ।

ଦକ୍ଷିଣା ଯଜ୍ଞ କରେ ଆତ୍ମରେ; ଯଜ୍ଞ କରେ ॥

ଜାଗ ରେ ଜାଗ ଯୋଗେଶ୍ଵର,

ସତୀର ଶବ ସ୍ଵୟେତୋଳ;

ତ୍ରିଶୂଳେ ଭରି ଶକ୍ତି ତୋର

ଚରଣେ ଛୁଟା ତାଣ୍ଡବର ଧୂସଂରୋଳ,

ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ବହିଁ ଜଳା ତ୍ରୀନେତ୍ରରେ ।

ଦକ୍ଷିଣାଦି ଯଜ୍ଞ କରେ ଆତ୍ମରେ; ଯଜ୍ଞ କରେ ॥

ଭୁକ୍ତୀ ନାହିଁ ବିଷାଣ ଧରି,

ତମରୁ ବାହୁ ଉଦ୍ଧାର

ମରିବାର ଯେ ଯାଉ ସେ ମରି;

ବକ୍ରଦାତେ ତୁଙ୍ଗ ଗିରି ଉପରେ ଥରି ;

ପ୍ରଳୟ ରତ ଚକ୍ର ମିଛ ସ୍ଵୟଂବରେ ।

ଦକ୍ଷିଣାଦି ଯଜ୍ଞ କରେ ଆତ୍ମରେ; ଯଜ୍ଞ କରେ ॥